

பாரதியின் 'காந்தாமணி' சிறுகதை - ஒரு சிகர சாதனை

பா. இரவிக்குமார் அ. *

அ சுப்பிரமணிய பாரதியார், தமிழ்மொழி மற்றும் இலக்கியப்புலம், புதுவைப் பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி-605014, இந்தியா

Bharathi's Short Story 'Kanthamani' - A Peak Achievement

B. Ravikumar ^{a,*}

^a Subramania Bharathi School of Tamil, Language and Literature, Pondicherry University, Puducherry-605 014, India

* Corresponding Author:
paa.ravikumar1@gmail.com

Received : 03-07-2020
Accepted : 08-09-2020

ABSTRACT

Bharathi's first poem 'Solitude Compassion' was published in 1904 in the magazine 'Vivekabanu'. We know that Bharathi passed away in 1921. It is evident that Bharathi's writing career spanned only seventeen years. In a span of seventeen years, Bharathi wrote innumerable poems, essays, translations and short stories. Academics did not focus on Bharathi's prose works until his centenary was celebrated. After the publication of Bharathi's short stories, today his stories like Kakkai Parliament, Horse Horn, Arjuna Doubt, Chinese prince who went to America, Chilli Baba are being studied. There is a daily debate whether the first short story in Tamil was written by V.V.S. Iyer or Bharathiar. This article is written with the intention of analyzing his short story 'Kanthamani'.

Keywords: Bharathi, Short Stories, Kanthamani Poems,

முன்னுரை

பாரதியின் 'தனிமை இரக்கம்' என்னும் முதல் கவிதை 1904ஆம் ஆண்டு, 'விவேகபானு' இதழில் வெளியாகியுள்ளதை பாரதி ஆய்வாளர்கள் சுட்டுகின்றனர். 1921ஆம் ஆண்டு பாரதி காலமானார் என்பதை அறிவோம். பாரதியின் எழுத்துலக வாழ்க்கை என்பது பதினேழு ஆண்டுகள்தாம் என்பது புலனாகிறது. பதினேழு ஆண்டுகளில் பாரதி, எண்ணிக்கையில் அடங்காத கவிதைகளையும் கட்டுரைகளையும் மொழிபெயர்ப்புகளையும் சிறுகதைகளையும் எழுதிக் குவித்தார். பாரதியின் நூற்றாண்டு கொண்டாடப்படும் வரையில் அவருடைய உரைநடை ஆக்கங்களின் மீது கல்வியாளர்களின் கவனம் குவியவில்லை. ரா.அ.பத்மநாபனின் 'சித்திர பாரதி', பெ.தூரனின் 'பாரதி புதையல் - பெருந்திரட்டு', சீனி விசுவநாதனின் 'கால வரிசைப்படுத்தப்பட்ட பாரதி படைப்புகள்', முதலிய அடிப்படையான நூல்கள் பாரதியை மீண்டும் மீண்டும் ஆய்வு செய்யவும், புரிந்து கொள்ளவும் துணைநிற்பன. தற்காலத்தில், பாரதியியலுக்குப் பெரும் பங்களிப்புச் செய்தவர்கள் என்று ஆ.இரா. வெங்கடாசலபதியையும், பேரா.ய.மணிகண்டனையும் கூறலாம்.

க. கைலாசபதி, கோ.கேசவன், எம்.ஏ.நு.மான், கா.சிவத்தம்பி, பாரதிபுத்திரன், சிவ.மாதவன், பார்த்திபராஜா, க.பஞ்சாங்கம், கிருங்கை சேதுபதி, இளசை. மணிமாறன் போன்ற எண்ணற்ற அறிஞர்களும் பாரதியியலுக்குப் பங்களிப்பை நல்கியுள்ளனர்.

பாரதியின் சிறுகதைகள் வெளியிடப்பட்ட பின், இன்று அவருடைய காக்காய்ப் பார்லிமெண்ட், குதிரைக் கொம்பு, அர்ஜுன சந்தேகம், அமெரிக்காவுக்குப் போன சீன ராஜகுமாரன், மிகையப்பழச் சாமியார் போன்ற கதைகள் ஆய்விற்குட்படுத்தப்படுகின்றன. தமிழின் முதல் சிறுகதையை வ.வே.சு. ஐயர் எழுதினாரா அல்லது பாரதியார் எழுதினாரா என்றும் விவாதம் தினமும் நடைபெற்று வருகிறது. இக்கட்டுரை அவருடைய 'காந்தாமணி' என்னும் சிறுகதையை ஆராயும் நோக்கில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

பாரதியாரின் 'காந்தாமணி'

சுதேசமித்திரன் இதழில் 14.9.1919 அன்று பாரதியார் காந்தாமணியை எழுதியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆனால், பாரதி பெயரில் வந்த பெரும்பாலான அவருடைய சிறுகதைத் தொகுப்புகளில் இக்கதை தற்செயலாகவோ, அல்லது வேண்டுமென்றோ தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது. அறிஞர் சீனி. விக்ரமநாதன் தொகுத்த 'கால வரிசைப்படுத்தப்பட்ட பாரதி படைப்புகள்' என்னும் நூலில் பத்தாம் தொகுதியில் இக்கதை காணப்படுகிறது. பாரதியை மிகத் தீவிரமாக ஆராய்ந்த பாரதி விமர்சகர்கள்கூட இக்கதையைக் கவனிக்காதது பெரும் வியப்பே. எனக்குத் தெரிந்து, சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரியின் மேனாள் பேராசிரியர் சா.பாலுசாமி என்கிற பாரதிபுத்திரன் மட்டுமே இக்கதையைக் குறித்து விரிவாகப் பேசியுள்ளார். பாரதியின் சிறுகதைகளை ஆய்வு செய்த பேரா. சிவ. மாதவன்கூட, 'காந்தாமணி' என்னும் இக்கதையைக் குறித்து விரிவாகப் பேசியதாகத் தெரியவில்லை.

பாரதிமீது பல்வேறு அவதூறுகளும் பழிச்சொற்களும் வீசப்படும் நிலையில், உண்மையிலேயே பாரதி எப்படிப்பட்டவன் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள இக்கதை உதவும். மொழி எல்லை, மத எல்லை, சாதி எல்லை முதலிய அனைத்து எல்லைகளையும் கடந்து நிற்பவர் பாரதி என்பதை உணர்த்தும் சிறுகதையே காந்தாமணி.

காந்தாமணி கதையின் தொடக்கமும் கதைப்போக்கும்

மேலைநாட்டுச் சிறுகதைகளில் பாரதிக்கு நல்ல பரிச்சயம் இருந்திருக்கக்கூடும் என்று எண்ணும் வண்ணம் காந்தாமணி கதையின் தொடக்கம் உள்ளது. சிறுசிறு சொற்களால், வாசகர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கும் வகையில் இக்கதையைத் தொடங்கியுள்ளார் பாரதி. இடம், காலம், கதை நிகழும் சூழல் முதலிய அனைத்தையும் கதையின் தொடக்கத்தில் உணர்த்தி விடுகிறார்.

"காந்தாமணி, உங்கப்பா பெயரென்ன?" என்று பாட்டி கேட்டாள். ஒரு கிணற்றங்கரையில் நடந்த சங்கதி. கோடைக்காலம். காலை வேளை. வானத்திலே பால ஸூர்யன் கிரணங்களை ஒழிவில்லாமல் பொழிந்து விளையாடுகிறான். எதிரே நீலமலை. பச்சை மரங்கள்; பசுக்கள்; பல மனிதர்; சில கழுதைகள் - இவற்றின் தொகுதி நின்றது. வெயிலொளி எந்தப் பொருள்மீது பட்டாலும் அந்தப் பொருள் அழகுடையதாகத் தோன்றுமென்று ஷெல்லி என்ற ஆங்கிலக் கவிராயன் சொல்லுகிறான்.

எனக்கு எந்த நேரத்திலும் எந்தப் பொருள்களும் பார்க்க அழகுடையனவாகத் தோன்றுகின்றன.”

(சீனி.விசுவநாதன், கால வரிசைப்படுத்தப்பட்ட பாரதி படைப்புகள், பத்தாம் தொகுதி, ப.567)

இந்த வருணனைகளினூடே பாரதி இந்தக் கதையின் முக்கியக் கதைமாந்தர்களை அறிமுகப்படுத்திவிடுகிறார். ஒரு மூலிகையைப் பறிப்பதற்காக வந்த பாரதி, சில நிகழ்வுகளைக் கவனிப்பதாகக் கதை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

கதையில் காந்தாமணியைத் தவிர ஒரு கிழவியும் ஒரு குருட்டுக் கிழவரும் இடம்பெறுகின்றனர். காந்தாமணியிடம் உங்கப்பா பெயரென்ன? என்று கிழவி கேட்க, தன் தந்தையின் பெயர் பார்த்தசாரதி அய்யங்கார் என்று பதிலுரைக்கின்றாள் காந்தாமணி. இக்கதையில் இடம்பெறும் குருட்டுக் கிழவரின் பெயரும் பார்த்தசாரதி அய்யங்கார்தான். இளம் வயதில், இவரும் கதையில் இடம்பெறும் கிழவரும் காதலர்கள் என்பதைக் கதையின் இடையில் உணர்த்துகிறார் பாரதியார்.

ஆனால், இந்தக் கதை காந்தாமணியை மையமிட்டதாக அமைந்துள்ளது. கிழவி, மேலும் மேலும் சில கேள்விகளைத் தொடுக்க, காந்தாமணி தன்னைப் பற்றியும், தன் குடும்பத்தினரைப் பற்றியும் விரிவாக உரைக்கிறாள். காந்தாமணிக்கும் பாட்டிக்கும் நடைபெறும் உரையாடல் வழியாக, மிகத் திறமையாகவும் நுட்பமாகவும் இந்தச் சிறுகதையை அமைத்துள்ளார் பாரதியார்.

அதன்படி, காந்தாமணியின் தந்தை சங்கரநாதன் கோயில் ஸப் இன்ஸ்பெக்டராகப் பணிபுரிகிறார்.

காந்தாமணி உட்பட அவருக்கு மூன்று பெண்கள். ஆண்வாரிசு இல்லாததால், அவர் இன்னொரு பெண்ணை மணமுடிக்க இருக்கிறார். காந்தாமணியை மட்டும், சொத்துக்கு ஆசைப்பட்டு, ஐம்பத்தைந்து வயது மதிக்கத்தக்க ஒரு முதியவருக்கு மணமுடித்து விடுகிறார் (Viswanathan, 2005).

பாரதியின் காலத்தில் ஆணுக்கு ஒரு சட்டமும், பெண்ணுக்கு ஒரு சட்டமும் இருந்ததை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. முதல் மனைவி இருக்கும்பொழுது ஆண் வாரிசு வேண்டும் என்பதற்காக, மன்னார்குடியில் இருக்கின்ற ஒரு பெண்ணை இரண்டாம் தாரமாக மணமுடிக்க, காந்தாமணியின் தந்தை முடிவெடுக்கிறார். காந்தாமணியின் தந்தை, தன் மனைவியிடத்தில் பேசும் பகுதி பின்வருமாறு:

“நெவர் மைண்ட். அந்தக் குட்டி திரண்டிருப்பதைப் பற்றி நமக்கு இரட்டை ஸந்தோஷம். நமக்குப் பணம் கிடைக்கும். ஆண் பிள்ளை பிறக்கும். குட்டி ஏராளமான அழகு. இந்த மாதிரி இடத்திலே ஐ டோன்ட் கேர் ஏடேம் எபெளட் சாஸ்திரங்கள். நாம் சாஸ்திரங்களைப் புல்லாக மதிக்கிறோம்.”

(சீனி.விசுவநாதன், கால வரிசைப்படுத்தப்பட்ட பாரதி படைப்புகள், பத்தாம் தொகுதி, ப.572)

காந்தாமணியுடைய தந்தையின் மனநிலையை அறிந்து கொள்ள இந்தப் பகுதி போதுமானது. கதைமாந்தரின் தன்மைக்கேற்பவே பாரதி மொழிநடையையும் அமைத்துள்ளார்.

தன் காலகட்டத்தில் வாழ்ந்த ஆண்களின் மனப்பாங்கைச் சித்திரிக்கும் பாரதி, தனக்கேயுரிய முறையில், கதையை முற்போக்கு அம்சங்களுடன் நகர்த்திச் செல்வதை, கதையின் பிற்பகுதியில் அறியமுடிகிறது.

காந்தாமணி சிறுகதையின் முற்போக்குத் தன்மைகள்

காந்தாமணி சிறுகதையின் பிற்பகுதியில், ஒரு மலையாள இளைஞன் அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறான். பாட்டியும் காந்தாமணியும் உரையாடிக் கொண்டிருக்கையில், இந்த மலையாள இளைஞன் வருகிறான். அவனைப் பார்த்தவுடன் நடுக்கத்தில் காந்தாமணி, தன் இடுப்பிலிருந்து குடத்தை நீரோடு நழுவ விட்டுவிடுகிறாள். தன் அன்னை, தூக்குத் தண்டனை விதிக்கக்கூடத் தயங்க மாட்டாள் எனக் காந்தாமணி கலங்குகிறாள்.

இந்தத் தருணத்தில்தான், காந்தாமணி ஸ்ரீநிவாஸாசாரியார் என்னும் ஐம்பத்தைந்து வயதுடைய ஜமீன் திவானுக்கு ஏற்கெனவே வாழ்க்கைப்பட்டவள் என்னும் செய்தியைக் கதையில் குறிப்பிடுகிறார். திருமணத்திற்குமுன் காந்தாமணி அந்த மலையாளிப் பையனை அளவிற்கு மீறிக் காதலித்தவள். தந்தையின் பேராசையினால், அவள் காதல் கைகூடவில்லை.

காந்தாமணியும், அந்த மலையாளப் பையனும், ஊருக்கு மேற்கேயுள்ள மாரநதிக்குச் செல்கிறார்கள் என்னும் செய்தி குறிப்பிடப்படுகிறது கதையின் இறுதியில் பாரதியாரைத் தேடிவரும் சுந்தர சாஸ்திரி என்பவர், பாரதியாரிடம் ஒரு செய்தியைக் கூறுகிறார். அந்தச் செய்தியே இச்சிறுகதையின் மையம். அந்தச் செய்தியே பாரதி சிறுகதையின் வாயிலாகச் செய்த மாபெரும் புரட்சி.

“அந்தக் காந்தாமணியைக் காணவில்லையென்று விடியற்காலமெல்லாம் தேடிக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போதுதான் அம்பாசமுத்திரத்திலிருந்து ஒரு தந்தி கிடைத்ததாம். இன்று பகல் 3 மணிக்கு மேற்படி காந்தாமணியும், ஒரு மலையாளிப் பையனும் கிறிஸ்துவக் கோயிலில் விவாகம் செய்து கொண்டார்களென்று அந்தத் தந்தி சொல்லுகிறதாம்...” என்றார் (Viswanathan, 2005).

பாரதியின் ஆழ்ந்த கவியுள்ளத்தை மட்டுமல்லாது, வானினும் உயர்ந்த அவருடைய மனதை உணர்ந்துகொள்ள இச்சிறுகதையில் மேற்கூட்டப்பட்ட வரிகளே உதவுகின்றன. பாரதி வாழ்ந்த காலகட்டத்தில், கணவன் உயிரோடு இருக்கையில், ஒரு பெண் மற்றொருவனைத் திருமணம் செய்வது என்பது கனவிலும் சாத்தியப்படாதது. பாரதி நினைத்திருந்தால், அந்தக் காதலனை ஒரு தமிழனாகச் சித்திரித்திருக்கலாம். ஆனால், அவன் ஒரு மலையாளி. தமிழும் தமிழின உணர்வும் நிறைந்த பாரதி இங்கு மொழி, இன எல்லையை மீறுகிறார் என்பதைப் பார்க்கிறோம். ஓடிப்போய் அவ்வாறு திருமணம் புரிந்து கொண்ட அந்தக் காதலர்களைப் பாரதி, ஒரு கோவிலில் மணமுடித்திருக்கலாம். ஆனால், அவர்கள் மணம் புரிந்து கொண்டதோ, ஒரு கிறிஸ்துவக் கோயிலில். (சர்ச்)

பாரதியை ஓர் இந்துவாக, இந்துத்துவவாதியாகச் சித்திரிக்க நினைக்கும் அனைத்து வாசகர்களும், விமர்சகர்களும் கவனிக்க வேண்டிய இடம் இது. இங்கே பாரதி மத எல்லையையும் மீறுகிறார். இவ்வாறு மொழி, இனம், மதம் ஆகிய எல்லைகளைக் கடந்து 1919ஆம் ஆண்டு, நாம் நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியாத முற்போக்குத் தன்மையை மிக

இயல்பாக எழுதியுள்ளார். கதையின் இறுதிப் பத்திதான் பாரதியை இன்னும் உயர்த்தி நிற்கிறது. அதன் வரிகள் வருமாறு :

“சில தினங்களுக்கப்பால் மற்றொரு ஆச்சரியம் நடந்தது. கிராமத்து மாஜி போலீஸ் சேவகர் நரைத்த தலைப் பார்த்தசாரதி அய்யங்காரும், அன்று கிணற்றங்கரையில் அவருடைய காதல் பார்வைக்கிலக்காயிருந்த கிழவியும் ரங்கூனுக்கு ஓடிப்போய் விட்டார்கள். பின்னிட்டு, அந்தக் கிழவி தலை வளர்த்துக் கொண்டு விட்டாளென்றும், பார்த்தசாரதி அய்யங்காரும் அவளும் புருஷனும் பெண்ஜாதியுமாக வாழ்கிறார்களென்றும், அய்யங்கார் அங்கொரு நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியிடம் வேலை பார்த்துத் தக்க சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு ஷேமமாக வாழ்கிறாரென்றும் ரங்கூனிலிருந்து செய்தி கிடைத்தது.” (Viswanathan, 2005)

அன்றைய நிலையில், ஒரு பிராமண விதவை, வயது முதிர்ந்த பின்பு, கிழவனுடன் ஓடிப்போய், திருமணம் செய்துகொண்டு, தலை வளர்த்துக் கொண்டு வாழ்ந்தாள் என்பதை எழுத விரிந்த மனம் மட்டுமல்ல; புரட்சி மனப்பான்மையும் வேண்டும். இந்தியச் சிறுகதைகளை எடுத்துக் கொண்டு ஆராய்ந்தால்கூட, ‘காந்தாமணி’ என்னும் சிறுகதை ஓர் அரிய அபூர்வப் படைப்பு. பாரதியின் படைப்புலக வாழ்க்கையில் சிகர சாதனை.

முடிவுரை

பாரதியின் சிறுகதைகளைத் தொகுத்தவர்களுள் பெரும்பாலோர் ‘காந்தாமணி’யைத் தொகுக்கவில்லை என்பது வேதனை. மலையாளிப் பையனை இந்துப் பெண்ணுடன் மணமுடித்து, அவர்களைத் தேவாலயத்தில் திருமணம் செய்துவைக்கும் பாரதியைச் சனாதனவாதிகள் ஏற்கப் போவதில்லை. பாரதியின் தமிழ்த்தேசியம், இந்தியத் தேசியம் ஆகிய கருத்தாக்கங்களை மட்டும் பேசும் அரசியல் விமர்சகர்களைப் பார்த்து, பாரதி தன் படைப்பினூடாகப் புன்னகைக்கக்கூடும். மொழி, இனம், சாதி, மத எல்லைகளைக் கடந்த பாரதி, காலத்தைக் கடந்தும் நிலைப்பான் என்பது மட்டும் உறுதி.

References

Viswanathan, N. (2005) Kalavarisai Paduthapatta Bharathi Padaipukal, Chennai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2020. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License